

ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ. ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।

(21) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਤਜਵੀਜ਼ ਲਈ ਡੋਗਰ ਮਾਈ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) 'ਤੇ ਕੋਈ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਬਕਾ. R. 1 ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਰਸਮੀ ਸਬੂਤ ਦੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਮਾਨਤਾ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(22) ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ (3) ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(23) ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਲਈ ਪੂਰੀ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਨੈਸ਼ਨਲ ਇੰਸ਼ੂਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਜੁਗਲ ਕਿਸ਼ੋਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ, (10) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ: -

“ਸਬਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿਸ ਪਾਲਿਸੀ ਅਧੀਨ ਬੱਸ ਦਾ ਬੀਮਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਨਾ ਤਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅੱਗੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਾਲਿਸੀ ਦੀ ਇੱਕ ਫੋਟੋਸਟੈਟ ਕਾਪੀ, ਕਦੇ ਵੀ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(24) ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਲਈ ਕਿਸੇ ਮਦਦ ਦੇ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਬੀਮੇ ਦੀ ਪਾਲਿਸੀ ਦੀ ਫੋਟੋਸਟੈਟ ਕਾਪੀ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਥੇ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(25) ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਅਪੀਲ ਹੁਣ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪੀ.ਸੀ.ਜੀ

(10) 1988 ACJ 270

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

ਜੀਸੀ ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਐਸਐਸ ਸੋਢੀ ਜੇ.ਜੇ.
ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਕੇਂਦਰੀ), ਲੁਧਿਆਣਾ, -
ਬਿਨੈਕਾਰ।

ਬਨਾਮ

M/S ਰਾਸ਼ਟਰੀ SPNG। ਅਤੇ ਬੁਣਾਈ ਮਿੱਲਾਂ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

।

1980 ਦਾ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਸੰਦਰਭ ਨੰ. 110।

10 ਜਨਵਰੀ 1989

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1961 ਦਾ XLIII)-ਐੱਸ. 184— ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਪਰੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫਰਮ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਬਿਨੈ- ਪੱਤਰ — ITO ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ - ਦੇਰੀ ਦੀ ਮੁਆਫੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਕੇਂਦਰੀ), ਲੁਧਿਆਣਾ

ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਨੈਸ਼ਨਲ

Spng. ਅਤੇ ਬੁਣਾਈ ਮਿੱਲਾਂ (ਜੀ. ਸੀ. ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.)

ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ — ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ — ਚਾਹੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦਾ ਐਸ. 184(4) ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ - ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਭਰਨ ਦੀ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ 'ਤੇ ਸਮਾਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦਾਇਰ ਕਰੇ ਅਤੇ ਜੇ ਜੇ ਟੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਅਤੇ ਇਹ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਾਬਕਾ ਪਲਾਨੇਸ਼ਨ ਦੇਣ ਲਈ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ। ਇਹੀ ਨਿਯਮ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਦੇਰੀ ਦੀ ਮੁਆਫੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਸਿਵਲ ਅਤੇ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ, ਦੇਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇਣ ਲਈ ਬੁਲਾਵੇ।

(ਪਰਾ ੫)।

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 256(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਵਾਲਾ, ਆਈਟੀਏ ਨੰਬਰ 761 (ਏਐਸਆਰ)/ 1977-78, ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1973-74 ਵਿੱਚ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ 31 ਜੁਲਾਈ, 1979 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਦੇ ਮਾਨਯੋਗ ਹਾਈਕੋਰਟ ਚੰਡੀਗੜ ਵਿਖੇ ਭੇਜਣ ਲਈ, ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਲਈ: -

1. "ਕੀ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿੱਜੀਕਰਨ ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 184(4), ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਫਾਰਮ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 11 ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਮਾਫੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ?"
2. ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਏ.ਏ.ਸੀ. ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਆਈ.ਟੀ.ਓ. ਦੀ ਫਾਈਲ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹੈ।

[ਆਰਏ ਨੰ. 168 (ਏ.ਐੱਸ.ਆਰ.)/1979],

ਅਸ਼ੋਕ ਭਾਨ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਅਜੈ ਮਿੱਤਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ।

ਆਸ਼ੁਤੋਸ਼ ਮੋਹੰਤਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਗੌਕਲ ਚੰਦ ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.

(1) ਮੈਸਰਜ਼ ਨੈਸ਼ਨਲ ਸਪਿਨਿੰਗ ਐਂਡ ਵੀਵਿੰਗ ਮਿੱਲਜ਼, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1973-74 ਲਈ, ਲੇਖਾ ਸਾਲ 14 ਅਕਤੂਬਰ, 1972 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਇਆ, 5 ਮਈ, 1973 ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਦੀ ਰਿਟਰਨ ਭਰੀ।

ਫਾਰਮ ਨੰ. 11 ਫਰਮ ਦੀ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, - 16 ਫਰਵਰੀ, 1976 ਦੇ ਯਾਈਡ ਆਰਡਰ ਨੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨਾਲ ਫਰਮ ਨੂੰ ਅਣ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਜੋਂ

ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ: -

"ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਢੁਕਵਾਂ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਜੋ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ"।

(2) ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 4 ਦਸੰਬਰ, 1976 ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਫਾਰਮ 11 ਭਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ।

(3) ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਦੇਰੀ ਦੀ ਮੁਆਫੀ ਲਈ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਉਚਿਤ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੂੰ ਅਗਲੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਸੀ. ਆਈ. ਟੀ. ਬਨਾਮ ਰਘੂਨੰਦਨ ਪ੍ਰਸਾਦ ਮੋਹਨ ਲਾਲ, (1) ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ 'ਤੇ ਦੇਣਾ ਬਣਦਾ ਹੈ। 5 ਮਈ, 1973 ਨੂੰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਾਰਮ ਨੰਬਰ 11 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ, ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੀ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ:

“1. ਕੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 184(4) ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਦੀ ਉਚਿਤ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ 'ਤੇ, ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿਚ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਾਰਮ ਨੰ. 11 ਵਿਚ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭਰੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੁਣੇ ਜਾਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣਾ, ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਕਾਰਨ ਵੀ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਮਾਫੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ?

2. ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ AAC ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ITO ਦੀ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹੈ।

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 184(4) (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਐਕਟ' ਲਈ), ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਕਿਸਮ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ

- (1) (1974)97 ITR~M ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਕੇਂਦਰੀ), ਲੁਧਿਆਣਾ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼. ਨੈਸ਼ਨਲ Spng. ਅਤੇ ਬੁਣਾਈ ਮਿੱਲਾਂ (ਜੀ. ਸੀ. ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.)

ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਹੈ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ

ਫਰਮ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਕਾਫੀ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਅਜੇ ਵੀ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੀ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ 14 ਅਕਤੂਬਰ, 1972 ਹੋਵੇਗੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਫਾਰਮ ਨੰਬਰ 11 ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ 5 ਮਈ, 1973 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। , ਯਾਨੀ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪਾਬੰਦੀ ਸੀ। ਹਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰੋ ਵਿਜ਼ਨ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਗਿਆਨਤਾ ਕੋਈ ਬਹਾਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਫਰਮ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 184 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਣਾ ਸੀ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ ਕੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਮਨੋਰਜਨ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਦੇਰੀ ਦੇ ਕਾਫੀ ਕਾਰਨਾਂ ਬਾਰੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, 5 ਮਈ, 1973 ਤੱਕ ਦੇਰੀ ਦਾ ਕੋਈ ਢੁੱਕਵਾਂ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ 16 ਫਰਵਰੀ, 1976 ਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਐਡ ਫਰਮ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। . ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਕਾਰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਦੇ ਬਾਅਦ 9 ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕਿ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਲਈ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੋਖਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ *ਰਘੁਨੰਦਨ ਪ੍ਰਸਾਦ ਮੋਹਨ ਲਾਈ ਦੇ ਕੇਸ* (ਸੁਪਰਾ) ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(4) ਉਪਰੋਕਤ *N. ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ* ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਮਾਲੀਆ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਤਿੰਨ ਹੋਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, *ਪੰਨਾਲਾਲ ਰਾਮ ਕੁਮਾਰ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਸਿਟੀ ਸਰਕਲ II* (1) *ਕੋਇੰਬਟੂਰ* (2), *ਕਲਿੰਗਾ ਸਾ ਮਿੱਲਜ਼ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ* (3), *ਮਿਸ ਮੋਤੀਰਾਮ ਪਸ਼ੂਮਲ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, MPI ਭੋਪਾਲ* (4)। ਵਿੱਚ

(2) (1970) 75 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 309 (ਮਦਰਾਸ)।

(3) (1975) 99 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 102 (ਉੜੀਸਾ)।

(4) (1984) 145 ITR 734 (MP)

ਰਘੁਨੰਦਨ ਪ੍ਰਸਾਦ ਮੋਹਨ ਲਾਈ ਦਾ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ), *ਮੈਸਰਜ਼ ਹਾਜੀ ਮੁਹੰਮਦ ਖਲੀਲ ਮੁਹੰਮਦ ਫਾਰੂਕ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਆਜ਼ਮਗੜ੍ਹ* (5) ਉਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ *ਮੈਸਰਜ਼ ਹਾਜੀ ਮੁਹੰਮਦ ਕਲਿਲ ਮੁਹੰਮਦ ਫਾਰੂਕ ਦਾ ਕੇਸ* (ਸੁਪਰਾ), *ਪੰਨਾਲਾਲ ਰਾਮਕੁਮਾਰ ਦੇ ਕੇਸ* (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਅਸਹਿਮਤ ਸੀ, ਅਤੇ *ਕਲਿੰਗਾ ਸਾ ਮਿੱਲਜ਼ ਦੇ ਕੇਸ* (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕਿਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਬਲ ਕਰਨਾ ਹੈ।

(5) ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮਦਰਾਸ, ਉੜੀਸਾ ਅਤੇ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 184 (4) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ। , ਜੋ ਸਿਵਲ ਅਤੇ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 184(4) ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਭਰਨ ਦੀ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ 'ਤੇ ਸਮਾਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦਾਇਰ ਕਰੇ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦਾ ਕਰਤੱਵ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਕਾਰਨ ਦਰਸਾਵੇ ਅਤੇ ਇਹ ਆਮਦਨ ਕਰ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਅਧਿਕਾਰੀ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇਣ ਲਈ ਬੁਲਾਵੇ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਸਿਵਲ ਅਤੇ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅੱਗੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਹੀ, ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਦੇਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇਣ ਲਈ ਬੁਲਾਵੇ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਸੀਂ ਮਦਰਾਸ, ਉੜੀਸਾ ਅਤੇ ਐਮਪੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਹਾਜ਼ੀ ਮੁਹੰਮਦ ਦੇ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਖਲੀਲ ਮੁਹੰਮਦ ਫਾਰੂਕ ਦਾ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)।

(6) ਸਾਡੀਆਂ ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾਵਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਮਾਲੀਆ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਹੈ।

(7) ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ 1 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ 2 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮਾਲੀਆ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਨਾਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿਚ, ਯਾਨੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਸਹਾਇਕ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਪੀਲੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਬਹਾਲ ਕਰਨਾ। ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ।

ਪੀ.ਸੀ.ਜੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

(5) (1962) XLVI ITR 458.